

UKRATKO

MAHLEROVA SIMFONIJA TISUĆE U ZAGREBAČKOJ ARENI

ZAGREB ▶ U ponedjeljak 4. srpnja u zagrebačkoj Areni, povodom 100. godišnjice smrti Gustava Mahlera, 140. obljetnice Zagrebačke filharmonije, 310. obljetnice slovenske institucije Academia Philharmonicorum te 20 godina neovisnosti Republike Hrvatske i Republike Slovenije,

Valerij Gergijev

priređuje se veliki glazbeni događaj: Zagrebačka i Slovenska filharmonija, čak 21 zbor iz Hrvatske i Slovenije i osam poznatih solista – Viktoria Yastrebova, Anastasia Kalagina i Sabina Cvilak (soprani), Martina Gojčeta Silić i Monika Bohinec (altovi), Sergey Semishkur (tenor), Alexei Markov (bariton) i Vladimir Telaur (bas), pod dirigentskim vodstvom Valerija Gergijeva, izvesti će Osmu simfoniju Gustava Mahlera, tzv. Simfoniju tisuće, jedno od remekdjela glazbene literature.

Zbog potrebe velikog broja izvođača, izvedbe ove simfonije bilježe se velikim slovima u povijesti glazbe. Posljednja zagrebačka izvedba bila je sad već daleke 1993. u produkciji Muzičke akademije u Zagrebu, tada ipak uz znatno manji broj sudionika. Gotovo 20 godina kasnije, na pozornicu zagrebačke Arene stati će više od 1100 sudionika izvedbe, a koncert se održava pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske Ive Josipovića. (S.H.)

TAMARA OBROVAC - MEDITERANSKA RUŽA

RIJEKA ▶ U sklopu festivala »Ljeto na Gradini«, 5. srpnja (u 21.30) nastupit će pjevačica, flautistica, skladateljica i kantautorica Tamara Obrovac, koja će koncertom na Trstaskoj gradini predstaviti svoj najnoviji nosač zvuka »Madirosa«.

Jedna od najznačajnijih i najsvestranijih karaktera na hrvatskoj glazbenoj sceni, upravo zahvaljujući utjecajima istarske narodne glazbe koje koristi u kreiranju svog glazbenog izraza, ova osebujna umjetnica, prepoznala je posebnost jednog drugačijeg glazbenog izričaja koji ju stvarstava u sam vrh hrvatske glazbe.

Novi album »Madirosa«, glazbena je priča koja objedinjuje elemente jazza, ethnica i klasične glazbe. I odabir naslova novog albuma je sasvim novostven ovoj osebujnoj umjetnici: riječ madirosa je, naime, novostvorena riječ, a za autoricu znači »mediteranska ruža« i simbolizira njen osobni doživljaj Mediterana kao kulturološkog i glazbenog univerzuma. Kada

EUROKAZ: »ZVJERSKI IZNENADA« TALIJANSKE SKUPINE SANTASANGRE

Prijetnja i energija eksplozije

Riječ je o kompaniji koja svojoj publici priređuje svojevrsne orgije tehničkih efekata

Jedna od vrijednosti festivalnog fokusa na iste međunarodne umjetnike u duljem vremenskom periodu rezultira svojevrsnom pedagogijom publike te nagovorom na stalne usporedbe prijašnjih i novih predstava izabranih izvođača, zahvaljujući kojima naša sredina dubinski integrirata umjetnička iskustva Eurokazovih gostiju. Gordana Vnuk prošle je godine festivalski selektirala rad talijanske skupine Santasangre, koji se tada činio veoma skicoznom obradom ljudske evolucije, dok je ovogodišnje gostovanje s predstavom »Zvjerski iznenada« pokazalo zamjetno zreliji autorski rukopis. I dalje je riječ o kompaniji koja svojoj publici priređuje svojevrsne orgije tehničkih efekata (agresivno pulsiranje svjetla; elektronska glazba na samoj granici zaglušujuće buke i iritantnog šuma; kompleksno manipuliranje četvrtog zida pozornice, zaslijepljiva-

nje publike svjetlom itsl), ali ukupna je dramaturgija predstave »Zvjerski iznenada« daleko promišljenija od prošlogodišnjeg gostovanja.

Anonimna i kolektivna tijela

Troje izvođača postepeno se pojavljuje u obrisima svjetlosnih titraja, koketirajući s poetikom »prvih i posljednjih ljudi«. Ne znamo dolaze iz prostora katastrofe ili su je upravo preživjeli. Njihova tijela zatim prelaze u mahnite serije usaglašenih, veoma brzo izvedenih »radnih« pokreta, mahnito brzog pomicanja ruku uz statičnost torza ili kroz opetovana saginjanja gornjeg dijela tijela uz isti pokret munjevito podignute pa spuštene ruke. Asocijativna zona ove koreografije priziva

SENTIMENT

Publika nije dijelila sentiment izvođača

titanje svjetlosnih čestica (glava izvođača prekrivena je kapuljačama, tijela su stegnuta u identične sive sportske trikoe), svakako bilježeći i alarmiranost kolektivne geste, njezinu gotovo paničnu hiperpodražljivost, stalnu izloženost neimenovanom stimulansu koji izaziva grčenja i trzanja. Svjetlost kao opsesija talijanske izvedbe uprizorena je i kao niz malih eksplozija, u čijem pulsiranju tijela stvaraju mehanički zajedničke »reakcije« na napade fotona. U skladu s naslovom, predstava završava naglim uspravljanjem velike odsjajne površine koja bolno usmjerava veliku količinu svjetlosti u oči publike, paralelno podsjećajući i na snagu destruktivne nuklearne eksplozije i na činjenicu da je svako životodavno sunce sposobno za novi ciklus obnavljanja. Ukoliko možemo govoriti o filozofiji svjetlosti ove produkcije, ona raspravlja u kojoj mjeri energija omogućuje i razara život

na zemlji, zarobljujući nas u cikluse pulsiranja, rasprskavanja i širenja dramatično svemoćne svjetlosti.

Kult katastrofe

Govoreći, pak, o tome što dobivamo scenskim putovanjem kroz zvjezdane ratove intergalaktičke drame ili skokom u zamišljeno vrelo nuklearnog reaktora rekla bih da je Santasangre skupina koja sanjari o nekoj vrsti radikalne revolucije, odigrane svemirskom tehnologijom. Publika nije dijelila sentiment izvođača. Zamorena svjetlosnim i zvukovnim udarima, ispratila je talijansku skupinu diskretnim aplauzom. Ali svakako je zanimljivo do koje nas mjere, kao civilizaciju koja obožava svoju tehnologijsku potenciju, proganja njezino naličje: smak svijeta. Nelagoda istine o ljudskoj konačnosti, u usporedbi s beskonačnim kapacitetima prirode, svakako sadrži i neku vrstu otrežnjujućeg potencijala.

Nataša GOVEDIĆ